

Πληροφορίες για το περιβάλλον για ταξιδιώτες στην Κρήτη:

Μονή Φραρώ (Αγ. Αντωνίου του Σιμέτι) κοντά στη Νεάπολη, Β. Κρήτη Αλέξανδρος Ε΄ (Πέτρος Φιλάργης), Αντιπάπας στον Γρηγόριο ΙΒ΄

Το ερειπωμένο μοναστήρι Φραρώ μπορεί να το προσεγγίσετε από την Εθνική Οδό (Ηρακλείου – Αγ. Νικολάου), παίρνοντας την πρώτη έξοδο (δεξιά) προς Νεάπολη. Λίγο πριν την είσοδο της Νεάπολης στρίβετε (απότομη δεξιά στροφή), ακολουθώντας τις πινακίδες προς Βουλισμένη. Μετά από περίπου μισό χιλιόμετρο στρίψτε αριστερά (δεξιά πίσω από μια βιομηχανική εγκατάσταση) από ένα δρόμο, όπου υπάρχει ξύλινη πινακίδα (δείτε την εικόνα). Ακολουθήστε την περίπου άλλα 500 μ. και φθάνετε σε ένα «πάρκινγκ», κοντά στα ερείπια του μοναστηριού. Το μοναστήρι περιβάλλεται από περιβόλια και ελαιώνες. Συντεταγμένες Google: N 35.261322, E 25.588664.

Το Φραρώ ήταν ίσως το μοναδικό μοναστήρι στην Κρήτη του Ρωμαιοκαθολικού δόγματος· είναι ένα μοναστήρι Φραγκισκανών, που ονομάστηκε Φραρώ από το Frari (βενετσιάνικα για «αδελφοί»). Το μοναστήρι είναι κλασικής ρωμαϊκής αρχιτεκτονικής. Την είσοδο στο συγκρότημα του ναού αποτελούν τα ερείπια μιας καμάρας με οξυκόρυφα τόξα. Στη νότια πλευρά της πρώην εκκλησίας είχε πιθανότατα προστεθεί σε μεταγενέστερο χρόνο μία δεύτερη καμάρα, από όσο μαρτυρούν τα ερείπια μιας θολωτής ανίδα και μιάς "μεσοτοιχίας" με δύο πόρτες· κάτω από μια πέτρινη καμάρα πάνω από το δάπεδο βρισκόταν πιθανώς μια πρόσβαση σε έναν ταφικό θάλαμο. Ολόκληρο το συγκρότημα της Μονής (συμπεριλαμβανομένου του κήπου), περιβαλλόταν κάποτε από πέτρινους τοίχους, τα ερείπια του οποίου φαίνονται μόνο αραιά και που. Στον πρώην κήπο του μοναστηριού ξεχωρίζει η πλούσια βλάστηση του άγριου σέλινου (ενημερωτικό φυλλάδιο που ακολουθεί).

Η ίδρυση της Μονής χρονολογείται στο πρώτο μισό του 14ου αιώνα, όταν ο Πέτρος Φίλαργος, ο οποίος αργότερα έγινε ο Πάπας Αλέξανδρος Ε΄ (βλέπε παράγραφο 2), έζησε εκεί ως μοναχός. Το 1551 αναφέρθηκε για πρώτη φορά γραπτώς το όνομα Σιμέτι (Πατσιδιώτης, έγγραφο 91) και φαίνεται στις βενετσιάνικες κάρτες με το όνομα Frases.

Αναφορικά με το ερειπωμένο μοναστήρι δείτε τις παρακάτω (μερικώς σχολιασμένες) **Εικόνες**.

Ανω φωτογραφίες: Είσοδος του μοναστηριού από εμπρός και από το πίσω μέρος.
Κάτω εικόνα: Η "μεσοτοιχία" στο δεύτερο μέρος της καμάρας δεν έχει σωθεί πλήρως.

Κάτω εικόνα αρ.: Είσοδος προς την 1^η καμάρα. Εικ. δε.: Διακοσμητικά στην εσωτερική πλευρά της καμάρας

Εικ. αρ.: Τοξωτή αγίδα πάνω από το πάτωμα στην καμάρα 1, η οποία ήταν πιθανώς μια πρόσβαση σε έναν βαθύτερο ταφικό θάλαμο.

Τμήμα 2: Ο Pietro Philargi de Candia (βασικά: Πέτρος Φιλάργης ή Φιλάρετος), γεννήθηκε το 1340 στην Κρήτη, πέθανε στις 03.05.1410 στην Μπολόνια, ήταν το 1409 με 1410, ως Αλέξανδρος Ε΄ (βλέπε **εικ.**) αντιπάπας στον Γρηγόριο ΙΒ΄ στη Ρώμη και τον Βενέδικτο ΧΙΙΙ. στην Αβινιόν. Ο Φιλάργης ήταν Φραγκισκανός και δίδαξε Θεολογία στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης. Το 1386 διορίστηκε επίσκοπος της Πιατσέντσα, το 1402 έγινε Αρχιεπίσκοπος του Μιλάνου και το 1405 καρδινάλιος.

Όταν το Συμβούλιο της Πίζας το 1409, απήλλαξε από τα καθήκοντά τους τόσο τον Γρηγόριο ΙΒ΄ όσο και τον αντιπάπα Βενέδικτο ΙΓ΄, ο Φιλάργης ανακηρύχθηκε Πάπας, αλλά ούτε ο Γρηγόριος ΙΒ΄ ούτε ο Βενέδικτος ΙΓ΄ τον αναγνώρισαν. Ο Φιλάργης μπόρεσε να επιβληθεί τελικά μόνο στη Γαλλία και την Αγγλία, η Καθολική Εκκλησία, ωστόσο, έως και σήμερα τον θεωρεί αντιπάπα. Διέμενε στην Πίζα.

Διάδοχος του Αλέξανδρου Ε΄ ως Πάπας ήταν ο υποτιθέμενος δολοφόνος του, Baldassare Cossa, πρώην κουρσάρος, ως Ιωάννης ΚΓ΄.

Ενδιαφέρουσα είναι η αλλαγή στην ιστορική προοπτική: ακόμα και μετά το Συμβούλιο της Κωνσταντίας ο Αλέξανδρος Ε΄ και ο Ιωάννης ΚΓ΄ θεωρούνταν ως νόμιμοι Πάπες - δείτε την αριθμηση του Αλεξάνδρου του ΣΤ΄. Ακόμα στο «εγκυκλοπαιδικό λεξικό Meyer" του 1897, οι Πάπες της Συνόδου της Πίζας, δηλ. ο Αλέξανδρος Ε΄ και ο Ιωάννης ΚΓ΄ θεωρούνται αναμφισβήτητα ως νόμιμοι. Με μια πιο προσεκτική ματιά βλέπει κανείς στη λίστα των Παπών κάποιες ανωμαλίες πάνω στην αριθμηση ορισμένων ονομασιών. Τα περισσότερα από αυτό πηγαιίνει πίσω στους αντιπάπες που ορισμένες φορές θεωρήθηκαν νόμιμοι:

Ο αντιπάπας Ιωάννης ΚΓ΄ (1410-1415) και ο Πάπας Ιωάννης ΚΓ΄ (1588-1963), ο Βονιφάκιος Ζ΄, Βενέδικτος Ι΄ και ο Αλέξανδρος Ε΄. Όπως είναι γνωστό, η Καθολική Εκκλησία δεν αναγνωρίζει την εξουσία του αντιπάπα. Έτσι, αν αναλάβει ένας νόμιμος πάπας το όνομα του αντιπάπα, παίρνει επίσης τον αριθμό του. Οι αριθμοί των τριών αντιπάπων δεν είχαν ακόμη επαναχρησιμοποιηθεί: ο Βονιφάκιος Ζ΄, Βενέδικτος Ι΄ και (αργότερα) ο Αλέξανδρος Ε΄. Οι πάπες με το ίδιο όνομα αποκαλούσαν τους εαυτούς τους Βονιφάκιος Η΄, Βενέδικτος ΙΑ΄ και Αλέξανδρος ΣΤ΄. Είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι ο Αλέξανδρος Ε΄ ήταν Πάπας από την Πίζα κατά τη διάρκεια του Μεγάλου Σχίσματος, και η παρανομία των Παπών από την Πίζα ήταν τον καιρό του Αλέξανδρου ΣΤ΄ ακόμα θέμα συζήτησης. Το όνομα ενός άλλου Πάπα από την Πίζα, του Ιωάννη ΚΓ΄ (1410-1415) υιοθετήθηκε από τον Ιωάννη ΚΓ΄ (1588-1963) πέντε αιώνες αργότερα, όταν η πολεμική είχε υποχωρήσει.

Μετάφραση από τα γερμανικά: *Μαρία Νικηφόρου*